

L'atrocitat també pot ser meravellosa

Inspirada en el cas Fritzl, "La habitación" aconsegueix crear llum a partir de la tenebra més repulsiva | Dirigida per Lenny Abrahamson, la pel·lícula compta amb grans interpretacions de Brie Larson i Jacob Tremblay

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=rkEnJkLv5Xc>

Sense fer el soroll de les grans candidates a l'Oscar, *La habitación* (*Room*, Lenny Abrahamson, 2015) broda la proposta de convertir l'atrocitat en una cosa meravellosa, de fer-ho a través del relat d'un nen. Arriscada des del seu punt de partida i al llarg de tot el plantejament, Brie Larson (la mare) i Jacob Tremblay (Jack) afegeixen la química necessària per mesurar la cruesa que commou, sense sobreedulcorament, mentre Lenny Abrahamson confirma allò que *Frank* (<http://www.imdb.com/title/tt1605717/>) va anunciar quan va col·locar un cap de porexpan a Michael Fassbender.

D'aquell enginy *bizarre*, que es va estrenar de puntetes el 2014, passem a la intensitat de *La habitación*, una història que transcendeix la paràbola. En Jack acaba de fer cinc anys, coneix el món a través d'un televisor malgirbat ple d'interferències i viu amb la seva mare en una habitació rònega d'on no en poden sortir. Ella porta set anys segrestada per un home que la viola sistemàticament, cada nit. Un home amb qui ha tingut un fill i que ja li resulta emocionalment innocu. En Jack, amagat a l'armari o pensant en la vida extraterrestre, és l'eclosió de la bondat feta puresa, la convicció que el món que voldríem tenir pot ser més autèntic que el que ens ha tocat viure.

Jack i la seva mare, tancats a «*La habitación (Room)*»

La pel·lícula adapta la novel·la homònima (https://en.wikipedia.org/wiki/Room_%28novel%29) d'Emma Donoghue (<http://www.emmadonoghue.com>), un best-seller que es va inspirar en la brutalitat dels cas Fritzl (https://ca.wikipedia.org/wiki/Cas_Fritzl). Obviant el cor més tèrbol de l'assumpte, el film ens parla de l'esperança que pot contenir el terror. Amb guió de la pròpia escriptora, el cas real es converteix en la vivificació d'una fugida i en la posterior comprensió d'un món inexistent, despullant l'acció d'aquells elements que només servirien per alimentar la morbositat.

Una història dividida en dos actes

Plantejada com un díptic d'actes complementaris, *La habitación* no abandona mai la sensació de *thriller* ni la cruesa emocional. La primera part, de pràcticament una hora, és un prodigi a través de l'ofec d'una vida robada, amb les rutines que permeten la salvació, amb la pertorbació, l'amor extrem i un món extremadament fràgil que sembla sòlid. La segona part és la radiografia d'una descoberta on veiem el cost que té per Jack ser un ens estrany, així com la tornada de la mare a una realitat que no serà mai la mateixa i on s'és vulnerable.

Malgrat que el castell de naips és format d'una matèria perillosament volàtil, les cartes no es cauen en cap moment, amb una Brie Larson convertida en pilar inamovible, amb un Jacob Tremblay que aconsegueix abduir-nos amb un relat ple de meravelles i emocions. i amb un Abrahamson que signa una història que aconsegueix crear llum des de la tenebra més repulsiva. I que ho fa sense passar la perillosa línia vermella del desastre.

Un fotograma de «*La habitación (Room)*»